



БОЖА ІСКРА

№ 2 (55) Лютий 2017 року

ВИДАЄТЬСЯ ЗА БЛАГОСЛОВЕННЯМ БЛАЖЕННІШОГО ОНУФРІЯ,
МИТРОПОЛИТА КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ УКРАЇНИ

СВЯТО СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

Священна подія Стрітєння Господнього сталася за найдавніх часів в Єрусалимському храмі, Йосиф і Марія прибули до Єрусалима, як минув час очищення породіллі, щоб принести Дитя Ісуса перед Господа і подати відповідні жертви на виконання закону Мойсеєвого.

Ніхто з служителів храму не міг тоді знати, що на руках Марії було не звичайне Дитя. Кожен, хто бачив з Дитиною Марію поряд з Йосифом, міг уважати Дитину сином Йосифа з Назарета. Йосиф і Марія дали Самому Богові розкрити в свій час справжню достоїнність і призначення Дитини, Котру принесли з собою.

Чутка про видіння Віфліємських пастухів до Єрусалима не дійшла, тому Йосиф і Марія зовсім не сподівалися, що в Єрусалимі хтось пізнає з їхній Дитині Царя Ізраїльського. Та ледве вступили вони у двір храму, як виходить їм назустріч з радісним нетерпінням, мов до давно очікуваних, один поважний старець, - це був Симеон, за своїм лагідним духом справжній ізраїльтянин, що користувався повагою в своїх співгромадян. Він чекав утіхи ізраїлевої, тобто прирешєня Месії - Христа, і за це був удостоєний багатьох божественних натхнень. Бог відкрив, що він не бачитиме смерті, поки не побачить Христа Господнього.

Симеон часто ходив до храму, а того разу мав особливе бажання йти туди. І от, він бачить -



заходять Йосип і Марія у двір: божественне натхнення раптом вказало йому на них і вкпало в його розум: це Дитя і є Той Самий Цар Месія, Котрого ти чекаєш. Тому старець бере Його на свої руки; Марія в здивуванні поступається натхненному старцеві, той тримає Його якийсь час на руках своїх, а потому, охоплений радістю давно жаданого часу, то піднімає погляд до неба, то опускає його на Дитину, проголошуючи натхненні слова: "Нині відпускаєш раба Твого, Владико, за словом Твоїм, з миром...",

тепер-то, Господи, помре раб Твій спокійно, бо своїми очима побачив Спасителя, Котрого Ти дав світові. Я побачив світло народів, бачив славу Ізраїлю і досить уже пожив...

Та й Марія мала дізнатися тут багато нового про майбутню долю Свого Сина, дещо надто важливе, покрити таємницею, що тільки пізніше могло пояснитися самими подіями. Старець благословив Йосифа і Марію, назвав їх блаженними за те, що вони удостоїлись такої почесі в служінні Месії. Потім, звернувшись особисто до

Марії, передав їй Дитя, сказавши, що Воно буде предметом сперечання й каменем спокуси, і на Ньому, як нагробному камені, виявиться те, що хто має у своєму серці до Бога та Месії. І Тобі Самій, Маріє, пройде меч у серце Твоє, - та й це слово вже було зброєю. Гострий погляд старця, востанне на землі осяяний таким світлом, проник гостріше заліза в душу Марії. Звернувшись до Дитини і осягнувши духом, Кого бачить перед собою, прославляє Бога і пророочиця Анна, стара вдова, яка мала дар пророкування. Вона також чекала утіхи ізраїлевої.

Наслідуймо, брати і сестри, цих блаженних праведників, бо їхній Господь є і наш Господь; зустрівшись з ними, Він готовий стрітється і з нами. Заглибимось в роздуми про подію Стрітєння, стараймося навчитися, як самим досягти зустрічі з Господом. Дивіться, хто бере участь у стрітєнні, - Богомати - Діва Пречистая, два старці і стариця, які вступили в межі безпристрасності, інакше - стрічають Господа чистою і безпристрасністю: "Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать".

Як сонце відбивається в речах чистих, наприклад, чиста росинка, кришталь, вода, так і Бог Всюдисущий благозволить являти видимо для всіх Свою присутність тільки там, де стрічає чистоту духу й тіла.

Закінчення
на 2-й сторінці.

СВЯТО СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

**Закінчення.
Початок на 1-й сторінці.**

Бажаєте зустріти Господа,- дбайте про чистоту. Не слід ходити далеко й губитися в догадках про те, що таке чистота і як досягти її. Чистота є безпристрасністю, шлях до неї - виконання заповідей Божих.

Кожна заповідь, нами виконана і прийнята серцем нашим як закон постійної діяльності, вбиває пристрасть, собі супротивну. Господні заповіді, так сприйняті і так виконані, вбивають всі пристрасті та поселяють безпристрасність.

От чому, самі бачите, хто при Стрітенні: Владичиця Святіша від святих, Іосиф-праведник, праведний і благочестивий Симеон, Анна-пророчиця, яка постом і молитвою

служила Богові день і ніч, одним словом, всі старанні виконавці заповідей.

Подбаймо й ми про виконання заповідей, щоб вступити в саму чистоту і стрітати Господа, Котрий недалеко від кожного. Для цього не слід робити ніяких перемін в житті чи вишукувати особливі шляхи Ні! В якому стані хто покликаний, в тому нехай і перебуває, бо Господь стрічається на всіх житейських шляхах, і на всіх стежках життя є печать Його заповідей.

Хто працює у виконанні заповідей, той стрічає очі Господні і сприймає з них благодатну радість. Тільки нехай кожен виконує свої земні обов'язки і справи сумлінно. В дівоцтві хто, нехай дівствує, як Пречиста; в сімействі хто, хай чинить діла правди сімейної, як це робив Іосиф; удовствує хто, служи, як Симеон. Не

ходи далеко за заповідями, вони поряд з тобою. Живи добре, тверезо, розумно, сумлінно, як сім'янин, як громадянин, як трудівник, як син Церкви чи як дівич, або удовець, який присвятив себе Господові, і будеш жити за заповідями, і освятить тебе Христос і благозволить бути прийнятим в обійми серця твого, як в обійми праведного Симеона.

Буде, брати і сестри, в свій час загальне стрітення Господа всім родом людським, коли пролунає голос: "Се Жених гряде в полунощі, виходьте назустріч Йому...". Радісно стрітять тоді Його ті, хто звик шукати зустрічі з Ним у земних умовах і в лоні святої Церкви, хто випробував силу ще в дорозі життя свого земного, або, хоча б, принаймні, прийняв рішучий намір досягнути цього і почав очищати серце та виконувати запо-

віді Божі. Незвиклі до такого стрітення будуть тоді нездатні одержати радість і блаженство.

Страх і трепет приймуть вони і долю відкинутих. Подумаймо про це добре і так приймемо нову спонуку старанно виконувати заповіді Божі, а це приведе до чистоти і безпристрасності, і зрештою, до стрітення з Господом в душі і твердій надії одержати вічне блаженство.

Як порадує Господа той, хто, не зволікаючи, почне так іти дорогою істини залишки свого життя.

О, даруй нам, Господи, потрудитися так, щоб досягти цього, щоб зустріти Тебе з засвіченими світильниками душ наших, як ті мудрі євангельські діви, коли вуха наші почують голос: Виходьте на стрітення Його!.. Амінь.

ХРЕЩЕННЯ І МИРОПОМАЗАННЯ

Перед звершенням Таїнства хрещення буває наречення імені, яке дається людині на честь якогось зі святих православної Церкви. При цьому священник тричі осіняє хресним знаменням і благає Бога бути милостивим до цієї людини і, після приєднання через хрещення до святої Церкви, зробити її учасником вічного блаженства. Коли ж настане час хрещення, священник молить Господа вигнати з цієї людини всякого лукавого і нечистого духа, що ховається і гніздиться в її серці, і зробити її членом Церкви і спадкоємцем вічного блаженства; охрещуваний же відрікається від диявола, дає обіцянку служити не йому, а Христові, і читанням Символу віри підтверджує свою віру в Христа, як Царя і Бога.

Коли ж хрестять немовля, то зречення диявола і всіх діл його, а так само і Символ віри промовляють від його імені куми, тобто хрещений батько і хрещена мати, які є поручителями за віру охрещуваного і беруть на себе обов'язок навчити його віри, коли він виросте, і турботу про те, щоб він жив по-християнськи. Далі священник молить Господа освятити воду в купелі і, відігнавши від неї диявола, зробити її для того, кого хрестять, джерелом нового і святого життя і при цьому тричі робить у воді знамення хреста, спочатку своєю рукою, а потім освяченим елеєм, яким він помазує також і охрещуваного на знак милості Божої до нього.

Відтак священник тричі занурює його у воду, промовляючи: "Схрещується раб Божий (називаючи його ім'я) в ім'я Отця, амінь; і Сина, амінь; і Святого Духа, амінь". На хрещеного покладаються білий одяг та хрест.

Білий одяг служить знаком чистоти душі після хрещення і нагадує йому, щоб він і надалі зберігав цю чистоту, а хрест служить видимим знаком його віри в Ісуса Христа.

Одразу ж після цього звершується Таїнство



миропомазання. Священник помазує охрещуваного св. миром, роблячи ним знак хреста на різних частинах тіла, з промовлянням слова "печать (тобто знак) дару Духа Святого". В цей час невидимо подаються охрещеному дари Святого Духа, з допомогою яких він зростає і зміцнюється в житті духовному. Чоло помазується миром для освячення розуму; очі, ніздрі, вуста, вуха - для освячення почуттів; груди - для освячення серця; руки і ноги - для освячення діл (вчинків) і всієї поведінки.

Потім триразове обходження священника з новоохрещеним і його хрещеними батьками навколо купелі є знак торжества і радості духовної. Запалені свічки в їхніх руках служать знаком духовного просвічення, а хрестообразний постриг волосся на голові хрещеного робиться на знак його посвячення Господу.

ПІД ЛИЧИНОЮ ВИДИМОСТІ ЗАКОНУ

Віками облік людей, а також посвідчення особи людини здійснювалися по імені. І ось тепер в нашій країні відбувається збір всілякої (у тому числі найконфідентційнішої) інформації про людей, яка накопичується в "базах даних", реєстрах під персональним номером людини. На роботі, в університетах, медичних, нотаріальних, соціальних і інших установах при здійсненні різних розрахункових операцій пропонують підписати "згоду" на обробку персональних даних.

При відмові дати таку "згоду" людина стикається з серйозними проблемами. Вільна воля людини постійно випробовується, постає перед вибором в ухваленні рішення.

Преподобний Ніл Синайський радить: "Досліджуй кінець всякого вчинку раніше його початку". Апостол Павло через послання до Єфесян наставляє нас: "Випробовуйте, що благоугодно Богові, і не беріть участь у безплідних справах пітьми... Отже, дивіться, поступайте обережно, не як безрозсудні, але як мудрі, цінуючи час, тому що дні лукаві. Отже, не будьте нерозсудливі, але пізнавайте, що є воля Бога".

Обробка персональних даних нерозривно пов'язана з тотальною кодифікацією усього людства, з привласненням кожній людині особистого номера. Це всесвітній процес, що є основою побудови фінансово-економічної кіберсистеми, так званого глобального інформаційного мережевого суспільства, в якому роль людини зведена до ролі "вузла" мережі, "суб'єкта персональних даних", поставленого в тяжкі умови слухняності системі, її всесвітнім "стандартам" і "правилам".

Ще в 1998 році Священний Синод Української Православної Церкви визнав, що процес введення в країні загальної кодифікації має відношення до виконання апокаліптичного пророцтва євангеліста Іоанна Богослова: "І він зробить те, що всім, малим і великим, багатим і убогим, вільним і рабам, покладено буде зображення на праву руку їх або на чоло їх, і що нікому не можна буде ні купувати, ні продавати, крім того, хто має це зображення, або ім'я звіра, або число ім'я його. Тут мудрість. Хто має розум, той прочитай число звіра, бо це число людське; число його шістьсот шістьдесят шість". Ще тоді, в 1998 році, Священний Синод попереджав, що "індивідуальний ідентифікаційний номер, який буде

присвоєний кожній людині і нанесений на нього через якусь "незмивну" технологію, дійсно може стати "друком антихриста".

Проведені за ці роки в різних країнах наукові експертизи виявили, що ідентифікаційний номер для системи є ім'ям людини; що ідентифікаційний номер, записаний у вигляді штрихкоду, містить число "666" - "число звіра" - і невідомий від "зображення антихриста". Сьогодні вже очевидно, що "ім'я звіра" - це те ім'я, яке "звір" (антихристова система) дає людині, а уточнення "або число імені його" - вказує на те, що "звір" дає людині ім'я у вигляді числа - цифрове ім'я.

Таким чином, згода людини на обробку персональних даних є не лише згодою на будь-які дії з будь-якою інформацією про нього, але і згодою на заміну в системі свого імені на цифровий ідентифікатор ("число імені його"), на особистий штрих-код ("зображення") і на перелік порядкування себе, своєї волі хазяям антихристової системи ("звіров").

У Посланні Священного Синоду Українській Православній Церкві від 29 грудня 2003 року сказано, що йде процес створення технічної бази, "яка сприяє приходу до влади антихриста". Там же говориться про те, що ігнорування і блокування владою інших способів здійснення функцій державного регулювання і контролю "може розцінюватися як свідоме або мимовільне сприяння створенню технічної бази, що сприяє пануванню антихриста".

Проте таке сприяння проявляється не лише в діях влади, але і в діях самих громадян, які, примушені умовами системи, погоджуються на них заради отримання матеріальних благ і так званих послуг, тим самим свідомо або підсвідомо беруть участь в побудові "царства антихриста".

Ким для глобалістів, будівельників системи, говорячи мовою їх офіційних документів, є людина - вище творіння Боже? "Фізичною особою", тобто тілом без душі, що має "електронне тіло", "електронним громадянином"!

Про яку богоподібну гідність особи можна говорити в "цивілізації, що пройшла трансформацію людської раси" в "кіборги" - "власників постлюдського тіла" з впровадженнями в ці тіла "різних електронних пристроїв, під-

шкірних чипів і смарт-міток", за допомогою яких будівельники "нового Вавилону" збираються безперервно контролювати "суб'єкти персональних даних" - людей, - для абсолютної влади над ними?

Чи можна говорити про панування Духу Святого в суспільстві "біооб'єктів", в якому при загальному відступі від Бога повинне піти "з'єднання усіх з усіма"?

Побудова такого всесвітнього "електронного Вавилону", що об'єднує усі народи поза Христом, - це бунт проти Творця.

"Хто не зі Мною, той проти Мене; і хто не збирає зі Мною, той марнує". Таке слово Господа Ісуса Христа. Як сказав апостол Павло: "Невже ви не знаєте, що кому ви віддаєте себе в раби для слухняності, того ви і раби, кому покоряєтеся, або раби гріха до смерті, або слухняності до праведності"? Таким чином, того, чия воля ми виконуємо, ми і визнаємо над собою паном, тому ми і служимо, тому і внутрішньо поклоняємося.

Побудова "електронного раю на землі" - це "таємниця беззаконня", про яку говорить апостол Павло в Посланні до Фесалонкійців.

А беззаконня може безперешкодно діяти, тільки будучи невідомим, прикрившись личиною видимості закону. Тому і створюються такі умови, при яких людина сама вимушена звернутися у відповідні органи для привласнення їй цифрового ідентифікатора, повинна підписати заяву про свою згоду на обробку персональних даних. Таким чином, відповідальність за наслідки перекладається на кожну конкретну людину, яка "своєю волею" дала розписку про "добровільну згоду".

У документі "Про позицію Церкви у зв'язку з розвитком технологій обліку і обробки персональних даних", прийнятому на Архієрейському Соборі в лютому 2013 року, зокрема, говориться: "Якщо звуження меж свободи, здійснюване у тому числі засобами електронного контролю, приведе до неможливості вільного сповідання віри Христової, а законодавчі, політичні або ідеологічні акти, обов'язкові для виконання, стануть несумісними з християнським способом життя, настане час сповідництва, про який говорить Книга Одкровення.

Нам усім необхідно усвідомити, що зараз ми

знаходимося на найважливішому, вирішальному етапі історії, коли згода на будь-які умови богоборчої глобальної системи, що будується, або відкидання цих умов визначить подальший стан не лише Церкви Христової, але і держави, так само як і порятунок або погібель кожної конкретної людини.

Преподобний Іоанн Кассіан Римлянин зміцнює нас: "Ті, які випробували боротьбу в середині себе, не можуть сумніватися, що вороги невпинно нападають на нас. Але вони так протистоять нашим успіхам, що тільки підбурюють, а не змушують до зла.

Втім, ніяка людина не могла б абсолютно уникнути гріха, який би вони не захотіли зафіксувати в наших серцях, якби їм дана була влада насильно вселяти і примушувати. Тому як їм дана влада підбурювати, так і нам дана сила відкидати або свобода погоджуватися. Якщо ж ми боїмося їх могутності і нападу, то повинні просити заступництва і допомоги Божої проти них, про що говорить апостол: "Той, Хто у вас, більш того, хто у світі". Допомога Божа набагато сильніша, ніж нападки безлічі ворогів.

Бо Бог є не лише Навіювач добрих думок, але і Покровитель і Помічник, так що іноді мимоволі, без відома нашого, залучає нас до порятунку.

Отже, вірно, що ніхто не може бути спокушений дияволом, якщо не захоче дати йому згоду своєї волі... Сказано: "Противтеся дияволу, і втече від вас".

Господь наш Ісус Христос закликає нас: "Чи думаєте ви, що Я прийшов дати мир землі? Ні, говорю вам, але розділення...". "Не підкорюйтесь під чуже ярмо з невірними, бо яке спілкування праведності з беззаконням? Що загального у світла з пітьмою? Яка згода між Христом і Бельяром"? "Ви куплені дорогою ціною; не робіться рабами людцям".

У Нагірній проповіді Господь Ісус Христос заповідав нам: "Не всякий, що говорить Мені: 'Господи! Господи!', увійде до Царства Небесного, а той, який виконує волю Батька Мого Небесного".

"Отже стійте у свободі, яку дарував нам Христос".



СВЯЩЕНСТВО



Це Таїнство здійснюється у вівтарі біля престолу, при архієрейському служінні літургії. У диякони і священники посвячає один єпископ, а посвячення у єпископи здійснюється собором єпископів. Посвячення в диякони буває на літургії після освячення дарів, чим показується, що диякон не одержує права звершувати таїнства; у священники посвячують на літургії вірних після великого входу, щоб посвячений, як той, що одержав належну благодать, взяв участь в освяченні дарів; у єпископи ж посвячують під час літургії оголошених, після малого входу, чим показується, що єпископові дається право посвячувати інших в різні священні сани. Найважливішою дією при посвяченні є архієрейське покладання рук з призиванням на посвячуваного благодаті Святого Духа, і тому посвячення називається інакше - рукопокладанням. Той, кого рукопокладають у диякони чи у священники, вводиться через Царські врата до вівтаря. Після триразового обходження навколо престолу і цілування його кутів, він схиляється (на колінах) перед ним. Архієрей

покриває його голову кінцем свого омофору, тричі осіняє її хресним знаменням і, поклавши на неї свою руку, виголошує, що цю людину

"Божественна благодать... проручествує (тобто чинить через рукопокладання) у диякона (чи в пресвітера); помолімся за нього, нехай зійде на нього благодать Всесвятого Духа". На криласі співають грецькою: "Кирие, елейсон", тобто "Господи, помилуй". При покладанні на рукоположеного священних одяг, відповідних до його сану, архієрей виголошує: "аксіос!", тобто "достойний", і це "аксіос" повторюють усі священнослужителі та хор. Після облачення священнослужителі того ступеня, до якого належить рукоположений, цілують його як свого співбрата, і він разом з ними бере участь у службі. Майже так само відбувається посвячення в єпископи, з тією лише різницею, що посвячуваний перед початком літургії посередині церкви вголос промовляє Символ віри та обіцянку як слід, за законом, проходить своє служіння, а після малого входу під час співу "Трисвятого" приводиться у вівтар і стає на коліна перед престолом; коли ж предстоятель читає молитву посвячення, то всі архієрей, крім покладання на посвячуваного своїх правих рук, тримають іде над його головою відкрите Євангеліє письмем вни́з.

ПОКАЯННЯ І ПРИЧАСТЯ

Людина, приступаючи до цих Таїнств, спочатку поститься протягом кількох днів і відвідує служби церковні, згадуючи свої гріхи, сумує і молить Господа про помилування її. Потім у призначений час вона приходить до священника, що здійснює сповідь біля аналоя, на якому лежать хрест і Євангеліє, і кається у гріхах. Священик, бачачи чистосердечне покаяння того, хто, сповідається, покладає кінець єпитрахилі на його схилену голову і читає відпустку молитву, прощаючи гріхи від імені Самого Ісуса Христа та осіняючи його хресним знаменням. Поцілувавши хрест, сповідник відходить із заспокоєним сумлінням і благає Господа сподобити його причаститися св. Таїн. Таїнство причастя здійс-

нюється під час літургії. Всі сповідники повторюють за священником молитву перед причастям і роблять доземний поклін, а потім благоговійно підходять до св. чаші і причащаються св. таїн, споживаючи у вигляді хліба і вина істинне тіло Христове й істинну кров Христову.

Після причастя, крім подяки, що возноситься за літургією, читаються ще від імені причасників особливі подячні молитви. Хворих же священник причащає в їхніх домівках, спочатку їх сповідавши.

Просимо читачів газети помолитись про здоров'я рабів Божих Юлії, Марини, Сергія, Олени, Арсенія, Ангеліни, Ксенії, Анатолія, Віктора, Людмили, Вікторії, Ольги, Миколая, благодійників Едуарда і Тетяни.

БОЖА ІСКРА
ПРАВОСЛАВНЕ ВИДАННЯ СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКОЇ ЦЕРКВИ
Газета видається з квітня 2003 року.

РЕДАКТОР - протоієрей Володимир (СОШИН).
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 27321, Кіровоградська обл.,
 Олександрівський район, с. Бірки,
 Свято-Миколаївська церква.

ТЕЛЕФОН РЕДАКЦІЇ: (067)49-30-955.

E-mail: bozhaiskra@yandex.ru. **Наш сайт:** <http://bozha-iskra.at.ua>

Свідоцтво про реєстрацію КГ № 0317-У
від 25.03.2003 року.

Видання розповсюджується безкоштовно.

Газету видруковано в друкарні РВО
«Олександрівщина» (смт Олександрівка).

Зам. . Тираж - 500 прим.

Редакція уклінно просить читачів з повагою ставитися до православної газети і не використовувати її у господарських цілях. Читайте нашу газету і давайте читати іншим!